

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

4. Quotoanno Nabuchodonosoris oblatum sit ei somnium de arbore excidenda.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

3. Commodè vero, hæc historia, non longo temporis spatio, post somnium præced. cap. relatum constitui posse videtur. Hinc S. Hieronymus ad huius capitis initium: *Felix. inquit, obliuio veritatis, vt qui dudum seruum Dei quasi Deum adorauerat, nunc statuam sibi fieri iubet, vt adoretur in statua.* Et Theodoretus hic de Nabuchodonosore: *statim quidem admiratus est Propheta sapientiam, & huius Deum, auctorem omnium rerum, Deum esse confessus est, sed breui interiecto tempore, ad regnum suum redijt.* Idem docent Pererius & Cornelius hic, nec non Salius ad ann. m. 34. 15. vbi Tornielli opinionem auersatur, qui pluribus annis hoc autem idolum à somnio de quatuor imperijs submouit.

Sed paulo post somnium de Monarchijs.

4. Græci codices non exprimunt hunc annum fuisse 18. regni Nabuchodonosoris, sed tantum anno 18. eum fecisse statuam auream. Si quis hunc annum putauerit esse 18. ab euerfa lerusalem, meis rationibus nihil officiet: somnium enim, quo de paulo ante agebamus, refero ad annum 17. post Urbis excidiam. Sic per melicebit hanc historiam sub initium anni 18. ponere. Inde rex 12. mensibus interpositis, egit inter feras septennium, & paulo post è viuus excessit, anno regni sui 44. non exacto.

Fortè anno 18. vrbis euerfa.

5. Cum autem isti in fornace dixerint, non esse Prophetam, mihi insinuassee videntur Ieremiam & Ezechielem, ante huius statuæ erectionem obiisse, atque adeo hæc contigisse post annum 27. transmigrations, quo Ezechiel adhuc ocella fundebat, cap. 29. v. 17. Viderint proinde, quomodo versiculum 18. huius capitis interpretentur, qui tres istos viros, ante annum 34. Nabuchodonosor, in fornacem iniectos docent. Maior autem esset difficultas, si quis regem primum somnium anno 2. regni sui Babylonicum habuisse assereret, & cum auctoribus iam num. 3. recensitis, exiguo tempore interiecto, hoc fornacis Babylonicæ miraculum subreteret.

Post 27. an. tra/mig.

DAN. IV. v. 2.

Somnium vidi, quod perterruit me.

QVÆSTIO IV.

Quoto anno Nabuchodonosoris euenerit, quod hoc cap. narratur.

1. **D** Vodecim vt minimum, mensibus, antequam ille in bestię conditionem laboreretur, hoc contigisse discimus ex v. 26. huius cap. Cum bestiis fuit annos septem: quibus vel omnino, vel saltem vsque ad partem septimi translatus, probabilissimum est, cum breui extinctum fuisse. Diutius enim superstes, præ clara sine dubio fecisset ad Dei gloriam, quam hoc capite miris verbis extollit, & ludæorum soluisset captiuitatem, non ignarus eoque esse veri Dei

Id factum ante metamorphosin ipsius cultor-

¶ 3

culto-

pi
odia
menti

cultores. Cum igitur post hanc historiam, nihil vel in sacris, vel in profanis scripturis de hoc rege tradatur, & plures adhuc annos tenuerit dominatum; magno est argumento, eum postea non diu superstitem fuisse, ut aduertunt, Pererius, Sanctius, Cornelius in huius libri commentariis; Iulius & Salius in suis Annalibus ad ann. m. 3463. idque ex sententia qui lib. 10. Antiquit. cap. 11. ait, haud multo post admirabilem pestem nate liberationem, hæc contigisse.

Varia opinioniones.

2. Sicuti verò non est omnium auctorum vna de annis quo Nabuchodonosorus sententia: ita nec vno modo, quæ hoc capite cum annis regni illius componi solent. Nonnulli somnium de aëre interpretationem tribuunt anno 35. inde post 12. mensium interitum septennium amentia inchoant. Anno denique 43. restitutum ei regnum autumant. Ita ferè Pererius, Torneilius, Salius, Alij, vt Cornelius, Nabuchodonosorem anno 35. regni sui, debellata Aegypto Monarchiam inde anno 2. hoc est, regni 36. vtrumque somnium habuisse, anno 37. eiectum in eog; statu septem annos permanisse, octavo deinceps anno mentis & imperio redditum, ac paulo post mortuum anno 43.

Supputatio auctoris.

3. Ego verò opinor Chaldæum anno regni sui 34. Aegyptum conuenit nouæ Monarchiæ annos aperuisse; anno 2. Monarchiæ, regni 35. tribus quatuor Monarchijs habuisse; anno 36. post pueros è fornace ereptum ei de arbore excidenda visum, inde post mensem 12. ab hominum motum fluente anno regni 37. ad mentem denique & principatum paulo post è vita excessisse an. 44. necdum finito. In hisce minutis partibus non nihil exorbitare arduum verò punctum ipsam sine dubitatione

DAN. IV. v. 20. & 26.

De 7. temporib. vna via interpretatione.

Verf. 20. Donec septem tempora mutantur super eum. Spiritus Theodoretus, alij septem annos dixerunt, alij tres cum dimidio, quæ cum conuersiones diuina Scriptura annum diuidit, sed in duas generales massas, & astatem. Septem igitur huiusmodi partes, tres annos eum dimidio præsumit, affert Maldonatus ver. 30. septem tempora hic nihil aliud esse voluit, quæ eorum tempus, apud homines incertum, apud Deum definitum. Alij menses significari putant, alij septem hebdomadas vt R. Abraham. Alij anni partes, id est duos annos, minus tribus mensibus: habet enim tripartitam vicissitudinem, ver. a statem, autumnum, hiemem, alij quæ nos: quæ sententia, inquit, & auctorum numero, & personis & ratione certior enim & Latini ferè omnes & Hebraei exponunt, & solet Scriptura annos vocare, vt infra cap. 12. v. 7. Cum Maldonato conspirat Pererius, & alij præced. num. 1. laudari, Hugo in hoc cap. v. 31. cæterique passim, præferunt

Danotans 7. annos.

piores.

P.
H. Philip

Chrono
log. Testa

A IV
17

Verf. 16. Post finem mensium duodecim. A somnio, inquit Sa: claris autem Caspar Sanctius, à somnio & coniectura. Quam supputationem sic insinuat S. Hieronymus: *Fecit quidem Nabuchodonosor iuxta Danielis consilium misericordias in pauperes & idcirco vsque ad mensem duodecimum in eum dilata est sententia.* Consentunt Lyra, Pererius &c. Credibile est, interpretationem breui secutam somnium, ac proinde moraliter ad idem tempus vtrumque spectare censetur. Vt autem ea quæ toto hoc libro de varijs regnis traduntur fiant illustriora, vitium est hoc loco de quatuor Monarchijs à Daniele commemoratis, tres quæstiones sequentes interponere.

Q V Æ S T I O V.

De initio quatuor regnorum, quorum meminit Daniel, cap. 2.

Cum Daniel Nabuchodonosori somnium de statua interpretaretur, c. 2. *8. Tui es, inquit, caput aureum, & post te consurget regnum aliud minus te ar-* Quarum ferins hec 4. Regna.
gentum: & regnum tertium aliud areum, quod imperabit vniversa terra, & regnum quartum erit ferreum. Quem in locum S. Hieronymus alijque interpretes vnanimi consensu docent, primum regnum fuisse Babylonicum, secundum Medorum & Persarum, tertium Macedonum, hoc est Alexandri & successorum eius, quartum denique Romanorum Regni Romanorum nomine hic non intelligitur Romuli & sex regum sequentium principatus, aut Consulum administratio: sed Monarchia, quæ ordinariam regnorum amplitudinem longè superabat, & primo inter Romanos Octauiano Augusto obrigit. Antonio & Cleopatra debellans. Pari penitus modo ad regnum istud Græcorum non spectat Philippus Macedo, alijque in Græcia reges qui Magnum Alexandrum præcesserunt: hic enim Alexander victo Dario Codomanno Monarchiam Persarum ad Græcos transtulit, quæ admodum à Chaldæis ad Persas eandem transtulerat Cyrus, ac proinde Deioeces & alij qui ante Cyrum, vel Persis vel Medis imperarunt, huc non pertinent, sicuti (vt arbitror) nec Nabonassar, ceterique qui Nabuchodonosorem præcesserunt. De Monarchia Assyriorum, quæ omnium antiquissima, & maximè diuturna fuit, altum est apud Danielem silentium: nisi dicas.

2. Vt autem ab ijs, quæ meo iudicio notiora sunt, incipiam: pugna navali ad Actium die 2. Septemb. Octavianus, Antonium & Cleopatram vicit, Octa- Initium Monarchiæ Rom.
niano III. & Messala Coss. vt habet Dio Cassius initio lib. 51. & ab ea, inquit, die Casar solus rerum potens est, imperij eius recensio ab ea sumitur. Quo fit, vt absque vltimate meritate, hinc nonnulli Romanæ Monarchiæ sumant exordium. Maioris tamen

pi
ogia
menti

